

ANDRIJA ARTUKOVI : U JASENOVCU PO IVA MOJA VOJSKA I MOJ HRVATSKI NAROD AKO NE VJERUJETE ISKOPAJTE JER DUGMAD

ANDRIJA ARTUKOVI : U JASENOVCU PO IVA MOJA VOJSKA I MOJ HRVATSKI NAROD AKO NE VJERUJETE ISKOPAJTE JER DUGMAD S VOJNI KIH BLUZA JOŠ NIJE SAGNJILA

Autor: fra Martin Planini

Napustio sam dva Lazara i došao na brisani prostor. Bez uzmarka! Spreman sam bit izrugan, ismijan i popljuvan za one, o kojima se desetlje ima zlobno pri aju stare pri e. Pri e bez pokri a! Zato, neka se zna, isti ja, koji sam teško ranjen smr u svoga oca etrdeset etvrtoga dana svoje tre e te drugoga dana majkine dvadeset pete godine i devetoga dana bratova života, ranjen sam i zlobnim rije ima o NDH s njezinim državnim, redarstvenim, sudskim i vojnim aparatom. Jer, moj otac, hrvatski redar, te moj kum, hrvatski vojnik-ustaša, svojom su ranom smr u izgorjeli za tu državu kao žrtve paljenice. Tko želi biti dobronamjeran poštivat e duboke rane mene ranjenoga. Pokušat e ih lije iti istinom, ali istinom, i svojim uljudnim suosje anjem. Bez sažalijevanja! Osim toga, red bi bio da se kroz moj glas uje pla naših razoružanih vojnika, nezašti enih civila te uzdah umorenih, krik izudaranih, smrtni hropac metkom pogo enih, tuga neudanih djevojaka te pla uciviljenih roditelja, udovica i nejake djece-siro adi. Bez oca Želim da dobronamjerni ljudi uju i te glasove i zauzmu svoja korjenita stajališta. Poruka mene ranjenika je: treba pisati o NDH druk ije negoli se pisalo nakon Drugoga svjetskog rata. Jer, nespojivo mi je bilo ono što sam uo u ku i i od sudionika u ratu na drugim mjestima s onim što sam u io u školi. I, kad bih svojima rekao da se druk ije govori u školi, reklo bi mi se: *Ti odgovori nastavniku kako piše u knjizi, a ovo mu ne smiješ re i*. Treba vodit ra una i o ovom mom dje a kom iskustvu, i ostaviti istinu neokrnjenu, ma kakva ona bila, ali i skinuti s NDH laži, neistine i zablude.

A, mi koji smo znali samo amenovati, moramo tražiti istinu. I, na i je, ako nam se posre i. U tom slu aju gdje istina bude crna, siva, ljubi asta, priznajmo. A, gdje bude svijetla poput sunca podnevnoga i ista poput kristala, ne uzmi imo. Ni uz cijenu novoga Bleiburga!, u skladu s poslovicom: Tko istinu gudi dobit e gudalo po prstima.

Hrvatska povijest

Našu su povijest pretežito pisali drugi. Pisali smo je i mi, ali osluškuju i druge. Pretežito što su nam drugi šaptali. Više smo sli ili glumcu što na pozornici osluškuje šapta a negoli povjesniku. Zato, bez uzmaca, pitam:

- *Je li NDH bila naša država?*
- *Jesu li ustaše i domobrani bili naši vojnici?*

Molim jednozna an i nedvosmislen odgovor! Ili potvrđan ili nije an. Jer, neizbježna je poruka svima što nam stavljaju om u krivnje na vrat: Budu i da NDH nije bila naša država, ni ustaše i domobrani naši vojnici, pa nismo ponosni ni na njihova dobra ni odgovorni za njihova loša djela, ne dopuštamo da nas se proziva za tu u krivnju. U tom slu aju „to ka na U“ glasi: Ne povezujte nas Hrvate s ustašama, kao što ni mi ne poveujemo druge narode s njihovim kriminalcima. Govorite o ustašama, ali bez veze s nama. Hrvatima! Nakon potvrđnoga odgovora slijedi stru no, uzro no-posljedi no, prou avanje naše povijesti od 1. studenoga 1918. do 10. travnja 1941. te od istoga dana 1941. do 15. svibnja 1945. i od istoga dana 1945. do 5. kolovoza 2005. Bez pove avanja svijetlih i umanjivanja loših djela u našu korist, kao i bez uve avanja u injenih nam zala na štetu drugoga. Zato, na putu do itanke, objavljujem svoje doprinose sa svojim na elnim gledištem

MOJ KOMENTAR

U utorak, 21. travnja 1996. godine, poslao sam svoj anonimni prilog Press klubu, gdje se trebalo raspravljati o Jasenovcu i su enju Dinku Šaki u: *“Zlo in u injen na dva kontinenta prikazan je kao uzrok današnje ekološke katastrofe. Nitko se ne poziva na kajanje za nj. Svatko prav, nitko kriv, a budu a pokoljenja cijeloga svijeta snose i snosit e za nj posljedice kao kaznu što zaobi e zlo ince i njihove potomke. Neka se današnja Hrvatska za taj zlo in pokaje. Ona je kriva za sve. Smatraju je krivom za sve. Neka se pokaju Englezi i Amerikanci za holokaust, a Nijemci za pad dviju atomskih bomba na Japan.”* Prigovor da nemam pravo to tražiti u ovim okolnostima nije em. Koliko god su dužni Englezi i Amerikanci kajati se za holokaust, toliko je dužna i današnja Hrvatska kajati se za zlo ine u Jasenovcu od 1941. do 1945. Za zlo ine u Jasenovcu mogla bi se kajati Hrvatska s kojom su se kao sa zara enom državom pomirili saveznici na svršetku Drugoga svjetskog rata ili država nasljednica NDH. Koliko je današnja Hrvatska nasljednica NDH, toliko je dužna kajati se i za zlo ine u Jasenovcu. Tražiti od Hrvatske da se ogradi od NDH i da se kaje za zlo ine pripisane samo državi s kojom ona nema nikakve veze, isto je kao tražiti konstruiranje okrugloga etverokuta. I bez Jasenovca ima se današnja Hrvatska za što kajati. Ona bi se morala javno (po)kajati i pružiti primjer kajanja za zlo ine svoje prethodnice NR Hrvatske: Bleiburg, pokolj hrvatske vojske i civila blizu Jasenovca, dovoženje suhih kostiju iz Austrije i Slovenije na jasenova ko spomen-podru je, prebacivanje partizanskih i etni kih zlo ina na ustaše, okrutni postupci u istrazi, namještena su enja i ubijanje Hrvata diljem svijeta. To su zlo ini što terete današnju Hrvatsku. I neka se ona za njih kaje. A Jasenovac i sve vezano za nj neka prepusti Hrvatima koji NDH smatraju svojom državom. Me u te Hrvate spadam i ja, spreman pokajati se za njezine stvarne zlo ine kad sazru uvjeti za to. No, o tom, po tom. Pitanje za gospodina Željka Oluji a: Je li Artukovi rekao pred sudom: „U Jasenovcu po iva moja vojska. Prekopajte Jasenovac. Na i ete dugmad s vojni kih bluza. Nisu dugmad sagnjila.“ Pitanja za ostale sudionike:

- *Zašto nije istražen Jasenovac 1945.?*
- *Tko je zabranio pretraživanje Jasenovca?*
- *Je li to u inio dr. Ante Paveli ?*
- *Koliko je stradalo logoraša od angloameri kih zrakoplova?*
- *Zašto se Jasenovac prikazuje kao pri a bez pokri a?*
- *Koliko vrijede nevino stradali u Jasenovcu?*
- *Vrijede li jasenova ke žrtve imalo više od (pra)starih jugoslavenskih dinara, milijun gore – milijun dolje?*
- *Kad e pisanje o Jasenovcu biti nadahnuto i prožeto dubokim poštovanjem prema nevinim žrtvama?*
- *Takvo pisanje o ekujem kao suha zemlja kišu, uz pozdrav svima do takva pri anja i pisanja.”*

“Su enje Dinku Šaki u trebalo bi Hrvatskoj biti prigoda da zauzme stav prema NDH” rekli su u Press klubu na HRT. ” Kakav stav? Nije kazano. Premda R. Hrvatska treba zauzeti stajalište prema NDH, ona ne smije zauzeti bilo kakvo stajalište. Hrvatska ima pravo re i da nema nikakve veze s NDH. To je ak i istina. Današnja Hrvatska je doista partizanska i protuustaška. Autor bi se stidio stati pred zrcalo, kada bi je proglasio ustaškom. Jer, ona to nije. Neka se ponosi što je antifašisti ka. To je njezino pravo, ako je asno, po svaku cijenu, pa i uz cijenu proširenja velike Srbije do Karavanki, bit na strani pobjednika, današnji Savez boraca u Hrvatskoj ima se ime ponositi, ali pod navodnicima. Neka se ponosi tim kad nema ni im drugim.

NA ELNO STAJALIŠTE

Treba pisati otvoreno o ustaškom pokretu. Poglavitito o zlo inu nad razoružanom hrvatskom vojskom. Razoružani vojnici NDH – ustaše i domobrani – i nezašti eni civili okrutno su poubijani. Neosporne injenice o tom velikom zlo inu prekrivene su velom šutnje. Do ju er se nije smjelo ni spomenuti da su hrvatski vojnici ubijani. Moglo se samo re i da su ih partizani vojno porazili. Zarobljenike ku i uputili, a zlo ince pred sud izveli. Što nije bilo, a moralo je biti, moralo se u prilog partizanima tvrditi i govoriti. Time je, nema dvojbe, u injen novi zlo in. Možda bi se i moglo prije i preko izre enih i napisanih tvrdnja bez pokri a u prilog pobjedniku. Svatko o sebi izvrsno misli. Svatko želi i, ako je mo an, traži, da se o njemu lijepo govori, premda to ne zaslužuje. To se nekako da prihvatiti, makar teško i preko volje. Podnošljive su i snošljive laži u prilog pobjedniku. Ali su neprihvatljive i nesnošljive izgovorene, a pogotovo napisane klevete protiv dobra glasa prevarenih, izru enih i okrutno ubijenih. To je ponovno ubijanje ubijenih i novi zlo in ve i od davno u injena ubojstva. Tko bi želio lagati na ustaše i domobrane da bi nas, njihovu djecu, ponizio, u pokornosti nas držao i om u nam krivnje na vrat stavljao, neka nam zakaže dan strijeljanja. Manje e nam zlo u initi tko nas danas, kao neko njih, nevino ubijenih, nevine ubije negoli da na nas trajno laže. Jer, postoji višestruko ubijanje. Ne samo ma em, nego i jezikom. Ne samo oružjem, nego i perom i govorom. uli smo mnogo puta izreku: O mrtvima samo dobro. Da se bar malo do te poslovice držalo, pazilo bi se što e se govoriti o mrtvim ustašama i domobranima koji se ne mogu braniti. U ime istine, mogli bismo spomenutu izreku zamijeniti na elom: O mrtvima samo istinu. Ne smije se to na elo dovoditi u pitanje, jer na njemu po iva povijest kao znanost. Kad bi se doslovce – bez “zrna soli” – provodilo na elo: O mrtvima samo dobro, nemogu a bi bila povijest. Jer, nekriti ki bismo izjedna avali sve pokojne. I zle i dobre. Zato je nedopustivo prešutno usvojeno na elo: Ustaša je zao samo zato što je ustaša. I protiv toga i takva zlo ina treba dignuti glas do Neba pa zatražiti da se ve jednom po ne ispravno pisati i o njima, bez zlih namjera, imaju i pred sobom biblijski navod: “Udarac bi em ostavlja masnicu, udarac jezikom lomi kosti. Mnogi su pali od ma a, ali ne toliki kao od jezika”(Sir 28,17-18). Pogubljeni hrvatski vojnici pali su od ma a, a lanovi njihovih obitelji, pa i svi njihovi sunarodnjaci padaju od jezika zlih pobjednika. Jer, dok je ma , u širem zna enju, završio svoj posao, ma jezika i pera probadao je srce i dušu (Lk 2,35) za njima ožaloš enima. Ožaloš eni su morali skrivati suze, prigušivati jauke i nositi duboke rane. Zato bi trebalo, u ime dostojanstva nevinih žrtava i u ime dostojanstva hrvatskoga naroda napokon re i istinu. A istina osloba a. I šutnjom se može po initi veliki grijeh. I praznim, a pogotovo lažnim rije ima. Lagalo se bez pomisli na posljedice, unato rije i: “Mrzim na laž, grsti mi se ona” (Ps 119,163). Govorilo se o ustašama i domobranima bez provjere i traženja dokaza. Svako njihovo dobro djelo vješto se krilo, premda je u injeno bilo. Krilo se zbog straha, ali i ne samo zbog straha nego i zbog ljudskoga obzira, unato ozbiljnom Isusovu upozorenju: “Ja vam kažem da e ljudi za svaku nekorisnu rije što je izreknu odgovarati na Sudnji dan. Tvoje e te rije i opravdati, tvoje e te rije i osuditi” (Mt 12,36-37).

